

בעזרת השם יתברך

קול השוחטים

חלק ד

ירחון של הכלל ישראל בכל העולם
כולל מכתבי קול קורא, בירורים ותשובות
בענין מצב הכשרות והשחיטה בכל העולם כולל

כ ש מ ו כ נ ה ו א

פתחנו שער לכל הרבנים, שובי"ם ומשגיחים,
להשמיע קולם בשער בת רבים, מצערם
על מה שראו בעיניהם ושמעו באזניהם
מכל מה שקורה בבתי המטבחים
בארצות הברית ובכל העולם כולו.

יישמע קול הרבנים והשובי"ם והמשגיחים ברחבי העולם, בלי שישתכנו
בנפשם ח"ו מחמת שותפם של עמלקים, הטבחים והשוחטים אנשי מאפיא.
כל אחד ואחד יוכל להשמיע זעקת שברו על כל הקורות בבתי השחיטה,
וגם על מה שמוציאים כ"כ הרבה כסף מאחב"י כדי לקנות מאו לים
כשרים, ובינתים מאכילים אותם בשר נו"ט במקום בשר כשר.
זעקת כלל ישראל כי רבה, יישמע כאן בהתגלות מצב הכשרות
איך שהוא כיום בעוה"ר.

יצא לאור ע"י

בנימין פארקאש

מח"ס נחלת בנימין על יו"ד ח"א

שנת תשמ"ו לפ"ק, ברוקלין נוא יארק

מפתח

מכתב יז

לכבוד מנהלי ודייני קהילות ושיבות ייטו:
לב העומדת תחת דגל כ"ק אדמו"ר שליט"א -- ג

בענין קשיות הצפורן לבדיקה, והחלקתה ----- ג

ההכרח להיות אימת הרב על השו"ב, אב"ל

באם השו"ב אינו יר"ש מרבים לא יואיל ----- ד

איכות יר"ש מרבים, הנצרך לשוחט ובודק ----- ד

ערמת היצה"ר ללכוד ברשתו בסיטונות ----- ד

שוחט בלי יראה הנצרכת, יורד ומוריז

אחרים עמו ----- ה

עצות לבדיקת הסכין לרב והשו"ב ----- ה

הגאון ר' אליעזר ז"ל מעורר נגד השחיטור

תלוי ----- ו

השו"ב הגאון ר' אהרן צבי פר"מ כותב

בספרו חן טוב נגד שחיטה תלוי, שאסור

לשחוט כן, והשוחט ע"ז הדרך מאכזי

טריפות לישראל בלתי ספק ----- ז

עוד כמה מכשולות ----- ט

מכתב טו

א בריף צום וועד הכשרות ----- י

מודעה נחוצה מהתאחדות הרבנים דארצות

הברית וקנדה, בענין הקול רינון על בית

המטבחים "וויינלענד כשר פולטרי ----- יא

מכתב טז

מכתב מכ"ק אדמו"ר מקאסאן מרן רבי

ישראל ראטענבערג שליט"א ----- יד

מכתב יז

מכתב שכתב האדמו"ר מקאסאן שליט"א
נגד שחיטת וויינשטאק-----טז

מכתב יח

מכתב מהאדמו"ר מקאסאן שליט"א משנת
תשכ"ג, שמזייפים שיטת רבינו הק' בשם
התאחדות הרבנים, והחרימו את הגה"צ
מוואוידיסלאוו רח"ל-----כג

מכתב יט

קריאה נמרצה להתעוררות דחופה להסיר
המכשולות הרבים והנוראים בשחיטה
ובניקור בכל רחבי אמעריקא, י"ל ע"י
אחוזת שובי"ם שלבם נוקפם ורוצים בתיקון כד

מכתב כ

מכתב שנשלח ע"י אחד השובי"ם ונדפס
בירחון תורני "המאור" ובירחון "אוצרות
ירושלים" וב"דאס אידישע ליכט", מאת
הירא באמת לפרסם שמו-----לא

מכתב כא

גלאט כשר וגיוור כהלכה - עופות, י"ל בשנת
תשל"ח ע"י הרה"ג ר' שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין בברוקלין-----לא

ספר קול השוחטים חלק ד

מכתב יד

לכבוד מנהלי ודייני קהילות ושייכות ייטב לב העומדת תווה דגל
כ"ק אדמו"ר שליט"א.

הנה המכשולות בבדיקת הסכין, ובנתיקת הסירכות רבו עד
מאוד, וישנם ב' שוחטים שצפרניהם מקולקלים כל כך מפני רוב
השחיטות ובדיקות, שהשוחטים שוחטים היום 60-70 בהמות לשעה,
ואם בודקים רק כמה פעמים נעשים הצפרניים מלא פגימות, בפרט
כשמשמשים כל הזמן במים חמים, והצפרניים מתרכיני ואין
יכולים לבדוק את החלף כהוגן.

כמו כן רבו המכשולות בקליפת הסירכות, ובפרט המכשולות
הגדולות שיוצאים על ידי שבודקים בדיקת פנים וחוץ בחפזון.

וכן רבו מאוד המכשולות בענין השחיטות ששוחטים שחיטה
תלוי' כידוע, ואין צריך להאריך ולפרט המכשולות בזה, כי כבר נדפס
בספרי שחיטה האיסור בזה מרכיני הרידב"ז ז"ל והג"ר אליעזר
סילבער, ועוד בכמה ספרי שחיטה, ואכמ"ל.

בענין קשיות הצפורן לבדיקה, והחלקתה

בס' פלא יועץ או' ש' (ד"ה שוחט), שיש ליזהר שלא לבדוק
הסכין לאחר שבדק הריאה שאז הצפורן רכה ואינו יכול לבדוק יפה
וראה שהשוחטים יראי השם נוהרין בכך, ע"ש. ובשו"ת מור ואהלות
סי' ל' דאם רחץ השו"ב אצבעו ברותחין עד שנתרכך לא יוכל
להרגיש ע"כ לא יבדוק אז הסכין ויתן ידו למים קרים שישוה בו

הצפורן עד שיהא עזה קצת, וכ' שניסה זאת כמ"פ וראה שכן הוא, ע"כ.

ההכרח להיות אימת הרב על השו"ב, אבל באם השו"ב אינו יר"ש מרבים לא יועיל

מבואר ב"ור"ד סי' ל"ט סעי' י"א, י"ג, שהבודק צריך להיות יר"ש מרבים, אומרים בשם החת"ס זצ"ל עמשאחז"ל שבת (ע"ז ע"ב) חמשה אימות הן שאימות חלש על גבור, והוסיף הוא זצ"ל אימת הרב על השו"ב, מיהו בדברים שבסתר כמו בדיקת פנים שהבודק מכניס ידו למקום שעין הרב אינה שולטת בו ואם הבודק אינו יר"ש בסתר כבגלוי יכול לנתק סירות ולהכשיל ולא תועיל אימת הרב אפי' כשעומד על גביו (שמושה של תורה דף ק"ח מכעה"מ מצודות דוד על קשו"ע).

איכות ירא שמים מרבים, הנצרך לשוחט ובודק

הבודק צריך להיות ירא שמים מרבים כמבואר ב"ור"ד סי' ל"ט סעי' י"א י"ג, וכיאור תיבות "מרבים" עי' ברש"י (נחמי' ד' פסוק ב') שפי' מימים רבים - אבל בביאור אבן יחייא שבמקראות גדולות פי' דר"ל יותר מכל שאר הרכים והגדולים שבישראל. ע"ש ובדעת סי' ל"ט ס"ק ס' כ' ששמע בשם הגאבדק"ק לכוך בשם הגה"ק מבטשאטש ז"ל דהכוונה שיהי' מפורסם ברכים שיחזיקו אותו לירא ד', ועפ"יז אמר דגם אם הרכים טועים בדמיונם באיזה דבר וסוברים שנוהג כן אינו יר"ש אף שהאמת אינו כן אסור לו להיות שו"ב אצלם ולנהוג קולות הללו ודומיהן, עכ"ל.

ערמת היצה"ר ללכוד ברשתו בסיטונות

הנה היצה"ר בעוה"ר בחר לו דרך יותר מרווח לעבודתו ואינו הולך לכל אחד ואחד בפרט להסיתו על כל עבירה מיוחדת כי אם הולך לבית המטבחיים אשר משם יאכלו בני ישראל בשר ומסית את השוחט או את הקצב להאכיל ח"ו נבילות וטריפות וממילא יש לו בידו כל העיר כי הנו"ט מטמטם את לבם וממילא בנקל לו ללכוד את כל העיר ברשתו (כנסת יחזקאל פ' משפטים עה"כ ואנשי קודש, וע"ע אר' ח', ל"ד, ל"ו).

שוחט בלי יראה הנצרכת, יורד ומוריד אחרים עמו

כ' בתכ"ש שהשוחט צריך להיות יר"ש מרכים ותהי' היראה ניכרת על פניו דבלא"ה הוא בעצמו יורד מטה מטה ומחטיא וזאחרים האוכלים משחיטתו שנתמלאים על ידו בטומאה וזוהוגא עד שנתהפכים לאפיקורסים רח"ל (טיול בפרדס להגה"צ משאמ"וי ערך "שחיטה").

עצות לבדיקת הסכין לרב והשו"ב

זהר שלא יהי' הצפורן רך בשעת בדיקת הסכין כגון לאחר בדיקת פנים שמחמימות ורטיבות בגוף הבהמה נעשה צפרנו רך, וכן ע"י רחיצת הידים ברותחין, וע"כ טוב שיתן ידו במים צוננים שע"י זה יתקשה הצפורן, אבל לא יבדוק את הסכין בעוד ידו מצוונת, או במקום שהרוח מנשב והקור גדול, וינגב הסכין יפה יפה, וגם הצפורן יהי' נגוב, ובין שחיטה לשחיטה שא"א לנגב הסכין ילח לח גם הצפורן בשעת בדיקה, ועכ"פ אם אפשר לו ינגב את הסכין גם בין השחיטות ויבדקו בצפורן נגוב כדינא, שזהו בדוק ומנוסו דאין מרגישין כשסכין וצפורן לחים כמו בנגובים (שמושה של תורה להגאון בעל מצודות דוד זצ"ל דף צ"ה וע"י בסמוך או' מ"ב, מ"ג).
 בפרי תואר סי' ח"י (ס"ק י"ד) דבמרגיש יותר בצפון בלי לחלוחית יבדקנו בלא לחלוחית דוקא ובס' זבח שמואל ודע"ק שם, בשם הרבה שוחטים מובהקים שאין מלחחין ביד כלל כיון שע"י נתמעט כח ההרגשה.

ובבית אברהם בש"ס ס"ק י"ז כ' ואנחנו שוחטים נוהגין לבדוק מתחלה בצפורן נגוב ואח"כ בצפורן מטופח, ודוקא לכתחילה הוא דיש ליזהר בזה אבל כדיעבד אפי' לא בדק בצפורן מטופח כ"ל אין לאסור, כיון שאינו מוזכר לא בש"ס ולא בראשונים, ע"כ.
 ובשו"ת תפארת ישראל יור"ד סי' ג' דרב ההולך לבית המנובחים לפקח מזמן לזמן יחוש לעשות שני אופני הבדיקות דהיינו בין ונגוב, בין בטפוח.

הרב ר' אליעזר סילווער ז"ל מעורר נגד השחיטה תלוי'

(נדפס בירחון המאור בחודש טבת תשי"ט, שנה עשירית,
חוברת ג' [פ"ט]).

וז"ל בהמאור שם במכתב שכתב מוהר"א זילבער שליט"א להרב
הגאון הצדיק מוהר"ר חנני' י"ט ליפא דייטש שליט"א:

הגאון האדיר מוהר"א זילבער שליט"א אב"ד סינסינטי כותב לו בנד"ז:
לידי'נ הרב הגאון המוכתר בש"ט, עסקן נפלא להטבת מצב הטהרה
במדינה ולכלה הקוצים מן כרמי ישראל, ירא וחרד בכל דרכיו מוהר"ר חנני'
יו"ט ליפא דייטש שליט"א, אב"ד דק"ק העלמען וכו'...

על השחיטה התלוי'

1. אודיעו טעמי ונימוקי על פקוקי נגד שחיטה תלוי' שהתנהגו
ברוב העירות ובתי המטבחים כמדינה בשנים האחרונות, ושכבר אסר
כאיסור גמור הרידב"ז מסלוצק וצפת לפני חמשים שנה כשהי' פה
בדענווער. וכן אסרתי אני אח"ז בראותי שהנכרי המחזיק הראש של
השורים והגסות התלויות מנענע את הרעש בעת השחיטה פעמים
רבבות, ובפרט כשהבהמה מתאמצת להטות ראשה אל הצד מהפכה
בידיו בעת השחיטה ודוחק הראש על הסכין, ונמצא כמו מסייע ממש
בשחיטה, וכמו ישראל ונכרי שוחטים יחד, הנכרי מוליך הראש על
הסכין, והשוחט מוליך נגדו הסכין על הצואר. מלבד שלפעמים דוחק
הוא הנכרי את הראש על הסכין. וכוה ראיתי הרבה פעמים ואסרתי
שחיטה תלוי'.

ובס"ד בעירות שהייתי ובבחי המטבחים שהיו תחת פקודתי

קול השוחטים

ז

ממוני בתי המטבחים אחד אחד מבלי שאלם את הרבנים הזקנים, ואני על משמרתי אעמודה שספק נבלה יש בכמה מהם.

בברכה הננו שלו,

אליעזר זילבער

בהרה"ג ר' בונם צמח זצ"ל, הרב לאגה"ק
פה סינסינעטי, ראש נשיאות אגודת ר' אברה"ב

נ.ב.

ראה בספר חן טוב מהרה"ג השו"ב ר' אהרן צבי פוידמאן שנדפס בשנת תרל"ה, שמה שהנהיגו שמה חידוש בשחיטו אשר עדיין לא נראה ולא נשמע בכל תפוצות ישראל, שלפענ"ד אסור לשחוט כן והשוחט על זה הדרך מאכיל טריפות לישראל בלתי ספק, וכל אשר יראת ה' נוגע בלבבו ישמר ויזהר שלא לאכול מבשר זבח הלזה כי פיגול הוא לא ירצה ולא יטמא נפשו בתועבה הלזה. מעיד על עצמו אף שזה יותר מל"ג שנים שעומד ומשמש בעבודתו וזקדש בשחיטה, אומר שאי אפשר בשום אופן לשום אומן לשחוט בדרך הזה ושאי"א לירא ה' לעשות הרעה הגדולה הזאת לחטוא ולהחטיא הרבים יעו"ש שמביא ששתים רעות עושים שמה.

א. שנוהגין בנוא יארק בשחיטת בהמות הגסות, שקושרים ו:חבל שני הרגליים האחוריים, והחבל נקשר להחבל הקבוע בגלגל מלמעלה בבית המטבחים, וסוכבים את הגלגל והחבל עולו: עם הגלגל, ומושך את הבהמה בשני רגלי' עד שאינה יכולה לעמו: על רגלי' הקדמיים, ונופלת לארץ ומונחת על צדי', ורגלי' הקדמיים אינם אסורים כלל, ויכולה לנענע ולפרס אותם כרצונה, ומשרתי הטוחים תופסים ראשה בחזקה ומעמידים את הראש על שתי קרניו בארן עד שאינה יכולה לנענע ולפרס עם הראש והצואר מתוח, ובא העוחט במהירות בכהלה ובפחד גדול לשוחטה יען כי ירא שלא ילקה על ידי הרגליים הקדמיים של הבהמה שאינם אסורים.

בשאר מדינות או עיירות קושרים הד' רגלים כדי שלא ו:וכל לפרס ולנענע גם בהם כן נהגו אבותינו ואבות אבותינו ששחטו על

דרך זה אשר הפילו הבהמה על הארץ ומחזיקין בראשה ושוחטין אותה.

ב. מתאונן בדבר שנתחדש שם מאיזה טבחים להעלות בגלגל כל הבהמה עד שתלוי' ברגלי' האחוריים באויר וראשה ורגלי' הקדמיים סמוך לארץ, ומגיעים מלמטה עד נגד הצואר וחותך מלמטה למעלה ומשרתי הטבחים אוחזים השור בשתי קרניו, ובא השוחט ומכניס סכינו מלמטה נגד הצואר וחותך מלמטה למעלה, ומשרתי הטבחים דוחקים את הראש עם הצואר על הסכין, והשוחט שוחט נגדם, והשוחט אין לו מקום לעמוד אלא בצד הבהמה, כי ירא ונבהל מרגלי הבהמה הקדמיים אשר אינם אסורים, שמא תפרכס הבהמה בהם.

וזה ידוע אשר כל דבר התלוי בוודאי מתנענע, כי אינו נסמך על שום דבר, ובפרט שמשרתי הטבחים עוזרים עוד לדחוק הצוואר על הסכין אז בוודאי מתנענע, ואף אם ינענע רק קצת, תהי' שהי' ודרסה.

וזה ראיתי בעיני שכולם הם אשמים באשם תלוי, ואף שתהי' רק כהרף עין ראוי לחוש כמו שביארנו, וכי יכול לומר כל שוחט שאינו נבהל כשהשור מתחיל לפרכס ברגליו, ואף אם השוחט יבהל רק קצת, כדרך כל הירא לנפשו, ומשרתי הטבחים כאשר מתחיל לפרכס דוחקין עוד יותר והיא דרסה וודאית בלי שום ספק.

מלבד כל זאת הרי אנו אוסרין לשחוט מלמטה למעלה אף באין דוחקין הצוואר על הסכין ובנד"ד דוחקין בחזק הצוואר על הסכין ואסורה משום דרסה וודאית (ויש לעורר עוד דהוי כשוחטין ישראל ועכו"ם מסייע לו), וראוי לגזור על אותן השוחטים שלא יזידון ולא יעשו עוד התועבה הזאת, וכל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה עתיד ליתן את הדין. אל תאמינו לדברי השוחטים באופן זה שאומרים שהיא שחיטה יפה, רעה היא בעיני אלקים ואדם וחוטאים בנפשותם האומרים כן וכר' וכר' יעו"ש רח"ל.

עוד אפרט כמה מכשולות גדולות:

ראיתי שוחטים גלאטע ששוחטים בתירוץ שאומרים שזוכלים לה"א-י"ו, לא גלאט - ולגלאט אין שוחטים כך. והקושי עצונוה, מה הנפק"מ בין גלאט ללא גלאט לענין דרסא?

כבר סיפר לי רב אחד, הג"ר משולם ראטענבערג שליט"א, שהיו הרבה עדות בדבר שראו איך שיצחק מנשה פריעד קורע סירכות, ושאלוהו מה זה, ואמר שבהמות אלו לא נשחטו עבור הקונים של "גלאט" אלא ליהודי אמריקה ("אמעריקאנער אידן").

ואולי יש לו ע"ז סמך של עבר ושנה נעשית לו כהיתר, והכל מכח המהירות. ואם היו עוד שוחטים ובודקים היו יכולים ליתן לשוחטים של "א-י"ו" שיעשו הם כל שברצונם.

וכעין זה בארץ ישראל, שפירסמו הרבנים דשם שהסופרים כו' כותבים ומוכרים סת"ם פסולים, וכשנתברר הדבר אמרו ששולחים סת"ם פסולים אלו לחו"ל, לה"פראָסטע אַמעריקאנער", שאצלן הכל "כשר"... (וידוע שהובילו את הבשר הזה גם לשכונות החרדיות).

מכתב טו

א בריף צום וועד הכשרות שליט"א

איך בין נישט קיין שרייבער און נישט קיין למדן, נאָר אַ איד פון די אונגארישע הייזער אין ירושלים עיה"ק. איך בין אהער געקומען קיין ברוקלין וועגען רפואות, וויל איך אייך מערר זיין אויף אַ פרט וואָס איך בין ל"ע נכשל געוואָרען דאָ אין הייליגן וויליאמסבורג.

אין ארץ ישראל בין איך אליין געגאנגען צום שוחט שעכטען און אלץ אליין כשר געמאַכט. דאָ האָט מיר איינער געזאָגט אַז מען קען נישט גיין שעכטען, אָבער מען קען קויפן אין סטאָר נישט כשר געמאַכטע עוף. האָב איך געקויפט אַן עוף און כשר געמאַכט און געהאַט לכבוד שבת, און עס איז פיין געווען.

מיט אַ וואָך שפעטער האָב איך געהערט דיא שאלות וועגען דיא פאקין, יאָ כשר, נישט כשר. בין ובין כך בין איך געוואָר געוואָרען אַז דער עוף וואָס איך האָב כשר געמאַכט איז שוין איינמאל געווען כשר געמאַכט, איך האָב באלד געפרעגט אַ רב וכו'.

ממילא וויל איך אייך אַריינשיקן די צוויי זאַכן, צו באַקוקן די קישקעלעך און וועגן דיא מאָדע "כשר", אַז מען פאַרקויפט דאָ נאָר פאַרטיג געמאַכטע פלייש, און איך בעט אייך, זייט מיר מברר צי מען דאַרף באַקוקן קישקעלעך אָדער נישט, און צי דאָס איז אויסגעהאַלטען צוצורויבען פון די פרויען די מצוה פון כשר מאַכען עופות, און אפילו די וואָס זוכען דאָס שטאַרק, איז זיי דאָס נישט מעגליך מקיים צו זיין, און זיי מוזן זיך באַיך ברירה פאַרלאָזן אויפן כשרות פון קצב, וואָס יעדער ווייסט אַז עס קען נישט זיין די זעלבע ווי דער וואָס מאַכט פאַר זיך כשר אַ פאַר עופות.

החותם בברכה וכל טוב

הק' אברהם גרין

נ"ב:

אויך בעט איך אייך, שרייבט אייערע אַרטיקלען אין איד ש, כדי
יעדער זאל קענען פאַרשטיין.

הערת וועד הכשרות

אויך ברענגען מיר אַ אַרטיקעל פון "דער איד", יאנואר 15 1974
(תשל"ד). פון דעם ארטיקל וועט איהר זען וויא ווייט אַמעריקע איז
נפרץ אין כשרות.

התאחדות הרבנים דארצות הברית וקנא מודעה נחוצה

היות שבשכועות האחרונות יצא קול רינון על העופות הנשחטים
בבית המטבחים (טשיקען מארקעט) של הפירמא

"וויינלענד כשר פאולטרי" בוויילנאד, יע"א

ששוחטים שם מאלף עד חמשה עשר מאות עופות בשעה אחת,
ע"י שו"ב אחד.

דין גרמא שביום ג' פרשת וארא העעל"ט שלחנו משלחת
חשובה מארבעה חברי התאחדות הרבנים, הרבנים הגאונים
משטשאקאווא, משארמאש, מטאקאי, מבאטור שליט"א, כדי ליתן
דין וחשבון בפרטיות ממצב הכשרות של המארקעט הנ"ל.

וביום ג' פרשת בא כ"ח לחדש טבת העעל"ט נתקיימה אניפה
מחברי ועד ההנהלה והכשרות שע"י התאחדות הרבנים, באולם
האסיפות שלנו, אשר בה נוכחו הרבנים הגאונים שליט"א:
משארמאש, מפאפא, מסיגעט, הרה"ג ר' משה צבי ארי' בין -
מוואידיסלאוו, מבאטור, מטאקאי, מטארטיקוו, מסאמבאטהגולי,
והרה"ג ר' נתן יוסף מיזעלס.

הרה"ג משטשאקאווא שליט"א נתן דין וחשבון פרטי בכתב על כל מצב הכשרות של המארקעט, ואחריו מילא את דברו הרה"ג מבאטור שליט"א בעל פה.

אחרי שנשאו ונתנו הרבנים הגאונים שליט"א בכל פרט ופרט,
נתברר שאין שום ממש בקול רינון הנ"ל ח"ו,
והוא שקר מוחלט,

כי אין במציאות שש"ב אחד ישחוט שם בשעה אחד יותר משה מאות עופות.

והודגש עוה"פ שהשוחטים המה מובהקים וירא ה', כמו כן המשגיחים. ונוסף על זה הבעלי בתים מבית המטבחים של עופות (טשיקען מארקעט) "וויינלענד כשר פאולטריי", הנם שומרי תורה ומצות! וחוץ מהמשגיחים התמידיים מבקרים את המארקעט מזמן לזמן רבנים מובהקים, הנשלחים ע"י ועד הכשרות של התאחדות הרבנים, והכל הוא כ"ה על צד היותר טוב.

התאחדות הרבנים דארצות הברית וקאנאדא

הערת העורך: עס איז נישטא קיין גרעסערע ליצנות ווי דאס אז די התאחדות הרבנים זאל אראפשרייבן אזא אפענעם שקר, וואס טויזנטער ארבעטער ווייסן אז מ'שעכט 1,200 עופות א שעה. אין "עמפייער" און אין אנדערע שחט הייער ארכייטן טויזנטער ארבעטערס, הונדערטער אידן און להבדיל טויזנטער גוים, וואס זעען און ווייסן אז יעדער שחט מער ווי טויזנט עופות א שעה, און אלע

1) אגב: אחד מהבעלי בתים הי' לו עקסידענט עם הקאר שלו ביום הכפורים שחל להיות בשבת.

שוחטים דערציילן אין די גאסן פאר יעדן איינעם אז מ'שעכט מער ווי טויזנט א שעה, און דא קומט די התאחדות און איז מפרוים אזא אפענעם שקר, צו פארנארן די גאס.

דער אמת איז, אז די אויבן דערמאנטע חשוב'ע רבני'ז וואס זענען געזעסן ביי די אסיפה האבן ליידער באמת אלע יא געוואוסט דעם אמת, מ'האט ארומגערעדט איבער דעם ענין און מ'האט זיי גארנישט דערציילט אז מ'גייט אריינשטעלן אזא שקר מוחי'ט אין "דער איד". הרב ביק האט אפילו געשיקט אהין אן אייגענעם ווענטש וואס איז געווען ביי די שחיטה און ער האט געוואוסט דעם אמת.

מכתב טז

מכתב מכ"ק אדמו"ר שליט"א מקאסאן
מרן רבי ישראל ראַטענבערג שליט"א
(י"ל בשנת תשכ"א בערך)

להתוודע ולהגלות

כס"ד

מיר ווילען מודיע זיין דעם ווירדיגען קהל חרדים און שלימים,
אַז נישט כ"ק אדמו"ר הגה"ק מסאַטמאַר שליט"א [זצוק"ל], נישט
זיין קהל און נישט זיין ישיבה האָבען השגחה איבער די פליישן און
עופות פון מוהר"ר אהרן וויינשטאַק, טראַץ דעם וואָס ער לייגט
ארויף אַ חותם מיט דעם וואָרט סאַטמאַר.

עס איז בכלל אַ גרויסער ספק צי דער מענטש האָט נאמנות,
ווייל ער שטייט איין אין מיאַמי אין אַ האַטעל וואָס עס איז געאַסר'ט
געווארן פון כ"ק אדמו"ר שליט"א [זי"ע] און פון די התאחדות
הרבנים, ווייל דאָרט איז דאָ אַ געמישטע סווימינג פול, און נאָך
פירצות, און עס איז דאָ אַ קול רינן אַז ער האָט זיך אויך געבאָדן
בתערובות.

עס איז נישט קיין באַווייזן אויף זיין נאמנות דאָס וואָס כ"ק
אדמו"ר שליט"א [זי"ע] שטייט איין ביי איהם אין באַראָ פאַרק, ווייל
דאָס ווערט געטוהן דורך די השפעה פון די נאָענטע מקורבים וואָס
זענען מלחכי פינא פון וויינשטאַק.

און כ"ק אדמו"ר שליט"א [זצ"ל] איז גאַרנישט באַקאַנט אין די
ענינים, נאָר אַזוי פיל וואָס דער גבאי און די שוחטים זאָגן איהם, און
זיי קען מען בעצם נישט גלויבען ווייל זיי זענען מקבל טובה פון
וויינשטאַק, און דאָס רירט אָן זייער פרנסה, ווי כ"ק אדמו"ר שליט"א
[זי"ע] שרייבט בספרו הקדוש ויואל משה (סי' קע"ב).

דאָס דעפּלעקטירט גאַרנישט אויף כ"ק אדמו"ר שליט"א [זי"ע],
 נאָר בעוה"ר עס איז אַזוי ווי רבינו אַליין שרייבט (בספה"ק דנ"ל סי'
 ק"נ) אַז אין חטא פון דור ווערן די צדיקים פאַרפירט, וו"ל (שם סי'
 ק"נ): "שסמיית עינים של המנהיגים שלא להבין האמת היא נואשמת
 העם שנענשים בכך לסמות עיני המנהיגים", און דאָס איז נישט גורע
 מגדולתן של הצדיקים, ווי כ"ק אדמו"ר שליט"א [זי"ע] האָט אַליין
 געזאָגט אין דעם ענין הבחירות אויף דעם צדיק הדור זיע"א.
 רבינו הקדוש שליט"א [וצוק"ל] בלייבט ווייטער דער צדיק
 הדור, אפילו ווען מען איז מאכיל טריפות אונטער זיינע פלייצעס.

מכתב יז

מכתב שכתב האדמו"ר מקאסאן שליט"א נגד שחיטת ווינשטאָק

על אודות השחיטה המהודרת בעירנו הנקרא גלאָט, הנה לדעתי הצעירה השחיטה הזאת אינה כהוגן כלל ובספק כשרה עומדת ולא גלאָט, כי הנה צריכין להבין שבכל עת היתה כאן בעירנו נוא יאָרק שחיטה גדולה וגם כמה וכמה שוחטים מגדולי זקן ופיאות ארוכות כידוע לכל באי שער נוא יאָרק. אבל בכל פעם הי' כמה וכמה מהשרידים שהיו מרננים אחר מעשה השחיטה שאינה כהוגן.

בשנת תרצ"ח בא רב אחד ממדינת אונגאַרן, ת"ח ובעל הוראה מובהק (בנו של אחד מגדולי הדור לשעבר) והנהיג בניו יארק שחיטה חדשה ששחטו לערך ששה או שבעה בהמות בכל שבוע שהיתה די והותר, כי לכל היותר אכלו שנים או שלש מאות משפחות משחיטה זו, ובפרט שלא הי' אז המנהג באַמעריקע להתפטם בכל יום בכשר בהמה.

והנה חכף אחר המלחמה באו לכאן עוד כמה וכמה רבנים מובהקים גדולי הוראה, וכמה אלפים מאחינו בני ישראל ממדינת אייראפא, והנהיגו כאן עוד שחיטה חדשה מהודרת שהיתה לכאורה יותר טובה מהשחיטה הקודמת, כי הנהיגו אז שמשגיח תמידי ימצא בחנויות מוכרי בשר, ועוד איזה הנהגות טובות שלא היו מקדמת דנא. עד שהתרוחש שהרב המכשיר של השחיטה השניה לא הרשה להביא מבשר שחיטה הקודמת לבית מדרשו, וגם השמיע כמה דברים על הנהגת השחיטה הראשונה שאינה הגונה וטובה (וממילא היא טריפה) עד שנעשה רעש גדול לברר אמיתות הדברים, והי' מדובר שתהי' דין תורה בבית דין של חמש, והרב של השחיטה הקודמת בחר בהרבנים הג' האבדק"ק האָדהאז נ"י, ובהרב ר' משה ביק נ"י, אבל מצד פאליטיק ועוד איזה ענינים נשתתק כל הענין. אבל בסתר

היו כמה וכמה מהחסידיים מרננים על השחיטה הקודמת שאינה טובה, ושיש עלי' כמה חששות.

והנה לאט לאט בהעלמת עין מהרבנים גילו את עצמם בעלי המסחר השחיטה השני' להנהיג כמה וכמה קולות כמו:

א. לפתוח החנות בלי משגיח, וכשראו אנשי השחיטת השני' שאין פוצה פה ומצפצף, ויכולים לעשות מה שלבם חפץ, עשו כן.

ב. ישנם כמה וכמה עדים כשרים שראו בפרהסיא הבאז בשר לויליאמסבורג כליל מוצ"ש, לערך רבע שעה אחר הזמן, לזוה אי אפשר אלא אם כן חללו את השבת ר"ל באיזה שעות מקודם.

ג. מעולם לא הצריכו הרבנים את השוחטים להביא את סוגיניהם לפניהם לבדיקה. אדרבא, לא הראו שום הכנעה לרבנים כמו שצריך. ואדרבה, רב אחד התאונן כששמע שמתכוונים להנהיג שחיטה שלישית. בשמעו חיפש שוחט אחד, מפורסם בקלות מעשיו והביא את סכיניו לבדיקה, ובא אז כליל שב"ק לשלחנו של הרב ההוא להראות שהוא נכנע לו, ונשתתק הענין.

ד. גם התלוננו בפרהסיא על השחיטה של וואשינגטאן וייטס שאיננה כהוגן, ואעפ"כ כשבעל המסחר הראשי כשנצרך לו בשר אעפ"י שהוא ורבניו דברו מרורות על השחיטה ההיא לקחו מהבשר של וואשינגטאן הייטס ומהשחיטה הקודמת, החליפו את הכרטיסים ואת הפלאמבעס על שמם וקדשו הבשר בקדושה עילאית עמזה יאכלו ענוים וישבעו רח"ל.

ה. גם ישנם כמה בירורים וראיות ברורות שלקחו "שחיטת גלאט" של רבני ושוחטי אמעריקע ושמנו עליהם כרטיסים ופלאמו:עס גלאט ומכרו את זה לכמה וכמה בעלי מלונות, ופונדקים, ישינות, קעמפס כמו בתורת שחיטת גלאט המהודרת בזמן שלא הי' בדרך אנושי להספיק כל צרכי גלאט, כי אז הלכו שלובי זרוע עם כנלי ה"א-י", וכל מקום שהיתה תחת הכשר "א-י" היו צריכים ליקח מהם בשר, וגם ידוע שהעסק הי' טוב מאד, ובעלי ה"א-י" ידעו מכל

הנעשה, ובעלי המכשירים גם כן ידעו מהנעשה אבל העלימו עין כוונה, וכל אחד מהמכשירים הראה באצבעו על גיסו שהוא אשם בדבר.

ו. גם איזה רבנים חברי התאחדות הרבנים שלקחו מאכלי כבוד המכונה "לעבער קנישעס", והיו שנתבשלו ונעבדו אצל מחללי שבת בפרהסיא שעשו קנישעס כאלה מגבילות וטריפות ממש באלו הכלים בלי שום השגחה, והי' גם קרוב לודאי שבעל בית החרושת החליף את הכבדים שלו באיזה נו"ט ממש, כי להקנישעס אין שום חילוק, ואי אפשר להכיר, וגם לא ידעו איזה מינים הוא מערב לתוכם.

והנה על כל אלו הדברים בעצמם הטבח אין לו שום נאמנות לסחור בכשרות, ואין די לו במשגיח, אלא צריך להיות השגחה מעולה כ"כ עד שאי אפשר לבעל החנות להכניס לחנותו שום דבר בלי המשגיח, וגם הוא לא ישלם להמשגיח, ולא יקבל שכרו מבעל החנות כי אם מקהילה ציבורית שאינה מתייראת מהסוחר ומהמשגיח, ובוזה המשגיח יהי' המשגיח הממונה על הסוחר מהקהלה לקבל מהם שכרם, כי בלא זה הלא עדות הרבנים אינה שוה כלום, ואפילו לא הנייר שכתוב ההכשר שלהם עליהם, כי הרי הם נוטלים שכר להעיד ועדותם בטלה ומבוטלת מעיקרא.

גם ידוע שלפני איזה שנים קם רב ת"ח באסיפה המונית של התאחדות הרבנים, ואמר ברכים שהשחיטה אינה בסדר, ואמר בפירוש שאילו ראו הרבנים הת"ח היראים את כל התנהגות השחיטה, אף אחד מהם לא הי' אוכל מבשר פגול ההיא. ונעשה אז רעש גדול שלרגע היתה מהומה גדולה. עד שקם אחד מבעלי חנופה המקבל טובות ממון ושאר דברים, והציע לסדר את הענין לפני ועד הכשרות ושהם יעיניו ויתקנו את הענין.

אבל בעוה"ר נשכח מכל הענין בזדון, ולא נעשה דבר. ועוד יותר מזה, שהשני רבנים המשגיחים אמרו בפירוש שאין באים לשום מיל מארט לא בכרוקלין ולא במאנהעטען ולא בבראָנקס, אלא כל הענין

הוא הפקר גמור, רק מדפיסים את שמם של שני הרבנים שנל המיל
מארטס תחת השגחתם, ותו לא מידי. ממש מעשה רבני אמעריקע.

והדבר מכאיב ביותר, הלא הן הם הרבנים של אמעריקע, ובטח
אלו ששמעו הרבנים המכשירים במקומות מולדתם היו צועקים
ושואגים געוואלד אמעריקע איז טריפה, והלא הם בעצמוז אינם
טובים מהם. ואף רב אחד לא הי' אוכל אצל בעלי המיעל מארט
ביתם, ומדוע בחנותם יש להם נאמנות.

ועכשיו נדבר על עצם מעשה השחיטה והשוחטים. הנו: ידוע
שמה שמכונה גלאט אינו גלאט בכלל, כי גלאט ממש הוא בערך
עשרה אחוזים, ובעוה"ר מכיון שהישיבות של יוצאי אונגארן רצו
לחקות אחר מעשה ישיבות ליטא נזנח לימוד מס' חולין וש"י יו"ד
בהישיבות שהיו לומדים בכל מקומות מושבותינו, ושכדרך זה הי'
מקובל בכל ישיבת אונגארן ממרן החתם סופר שקיבל דרך זה נגאוני
אשכנז, מר"ג אדלער ומבעל הפלאה ועוד, מהרבי ר' יונתן ומרן הפני
יהושע שהנהיגו ישיבות גדולות באשכנז ולמדו בכל עת ועונה ש"ע
יו"ד עם התלמידים, ועכשיו מטעם זה ישנם מאות בני תורה ע אינם
יודעים מה זה סירכא בריאה ומהו גלאט, ואילו ידעו היתה טובה
גדולה לעולם שהיו מתחקים אחר מעשה השוחטים והמכשירים והיו
מכירים את הענין כי רע הוא.

והנה מבואר בפירוש בשמ"ח ובתבואות שור שכל סירכא שאינה
נפסקת כשמכניס אצבעו תחתיה ומגביה קצת, הרי הוא סירכא ככל
דיני סירכות ואינה נקראת ריר בעלמא. וגם ידוע ונפסק כן בתו"ש
דאין שום חילוק אם הסירכא עבה או דקה כחוט השערה, הכל אחד
הוא לענין סירכות. ומכיון שיש לו סירכא צריכין לבדוק ולדסר
הריאה בנחת דייקא ובישוב הדעת נכונה.

וכעת כששוחטין שני שוחטים לערך ששים בהמות לשעה, גם
בודקים אותם השישים בהמות בשעה אחת, ידוע ומפורסם ככל ס' פרי
האחרונים כגון בתשובות מהרש"ק בענין השו"ב מבארדיטשוב וזאי
אפשר להשחיטה להיות כשרה וכהוגן בענין זה, כי הלא צריך יטוב

קול השוחטים

הדעת לזה, ומי שהי' במקולין במדינה זו ויודע איך מביאים את השוורים הגדולים על המכונה בזו אחר זו, וכמעט שאי אפשר אפילו לבדוק את הסכין בישוב הדעת ובנחת, כי תיכף צועקים העולים שמעכבין את כל סדר ההילוך של הפאבריק, והם מבזים אותם, ואי אפשר לשהות ולבדוק את הבהמה בנחת.

ובעיני ראיתי כשהשוחט הי' עוד באמצע הבדיקה צעקו שישי בהמה, והוא רץ תיכף להאחרת ומניח זו, וכינתים לוקחים העולים את הבהמה ומנתחים אותה, ואין לאל ידו לשוב לחזור ולבדוק את הראשונה, וממש לפי דברי הגאון (המהרש"ק) בתשובה כל הבשר כחזקת טריפה ממש. וגם הביא שם באיזה תשובות שבזמן הזה רוב בהמות הם טריפות.

וכאן הבן שואל, מאין להם כל כך בשר להספיק לכל ערי אַמעריקא - למיאמי, טשיקאגא, קאליפארניא, לכמה וכמה אניות, אורזונים, קעיטערינגס, רעסטאראנטן, האומ'ס, שהיו מספיקין לכמה בתי חולים וכדומה, ומעולם לא קרה כשצלצלו לשם לשלוח לבשר ויאמרו שאין להם.

ואחר כל זה הרב המכשיר כותב בספרו שהם אינם משתמשים בשום קולות וצדדי דהתירא... איך יאמר שקר מפורסם כזה הנראה לעינים ודעבידא לגלויי, הלא כל הבשר הנשחט היא מגובב מקולות ומקולי קולות, כמו שהוא בעצמו אמר על הבשר חֶלֶק של הרב המכשיר הראשון שבא לכאן בשנת תרצ"ח, ומה אהנו לן רבנן בשחיטתו משחיטת הרב הראשון?

והנה הרב המכשיר כתב גם כן בנדון השחיטה התלויי שהכשירו, והנה גם בזה העיד שקר כי ידוע שבעת שהוא כתב את תשובתו ובשעה שעלה על הפרק היו שוחטין לערך שלושים בהמות לשעה, לא ששים ושבעים, וממילא גם בזה יש חשש גדול.

העיקר היא שבמדינות אייראָפּא היתה השחיטה מלאכת הקודש, והיו מייקרים את השו"ב, וכאן הוא פועל פשוט, ואפילו אם יארע איזה שאלות ששחט שלא כהוגן וכדומה מתבייש להודות ולומר

שעשה הגרמה או חלדה או שלא שלא שחט את כל הסימנים, כי יאמרו עליו שהוא בטלן, וגם הבעלים יצעקו עליו שמטריף להם על חנם.

חושבני שעוד פרט אחד צריכים לברר, וזהו שמה שאומרים שאם מטריף אין בזה כלום, כי מוכרים הבהמה לטריפות בלי שום הפסד, זהו שקר מפורסם שהרבנים המכשירים בדרו מלבם באנוצעות הסותר, הלא ידוע שמביאים בהמות החיים למקומות אלו רק לשחיטה כשרה, כי בעד טריפות נותרין אותן בשיקאגא ובמקומות הסמוכין להם, ובמקום אחר שמכניסים עשרה בהמות חיות הם צחוק מכאיב, כי כמה מאות אברכים לוקחים רק מהאיטליז שלו, כי נודמין בנפשם שיש לו שחיטה עצמאית ובאמת לא דובים ולא יער, מצא איפוא שכל בעלי חנויות הבשר לוקחים כל הבשר בלי שום העוגחה ממנו.

וכן מעשה הגבינות, הכסילים מדמים בנפשם שיש כאן למנשה שני בתי חרושת (קאמפאניס) המייצרים מאכלי חלב, אך למעשה הם אחד, ורק שני שמות נרדפים. וישנם כאלה שמהדרים ליקח מאכלי חלב שלו, ולא עולה בדעתם שהוא ובניו הבורים אינם יודעים מהנעשה מאומה רח"ל. אוי לאותה בושא אוי לאותה כלימה, רב מובהק מכמה דורות בנו ובן בנו של ת"ח וגדולי הדור יתן השגוזות ולא ידע מאומה מה נעשה שם וכו', ובפרט שזקינו כותב בפיוזש שלא לתת השגחה אלא אם כן יודע שבעלי המסחר שיש להם נאמנות, וכאן אינו יודע מימינו לשמאלו אפילו מה שנעשה וזיך נעשה.

ובזה אשים קיצי למילין, והרחמן הוא ישיב שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחילה בכיאת בן דוד ב"ב, ונזכה לאכול מאכלות כשרים ומתוקנים אמן.

ועתה אדבר משפטים עם הועד הכשרות פה בארץ פארק, הגא אתם אומרים שאתם עוסקים לשם שמים, מדוע אתם מחרישים אודות קירש סאדא, הלא לפי המדובר שלחתם שם מבקרים שבדקו ומצאו

הכל כהוגן, ואם אמת נכון הדבר למה אתם יראים להגיד האמת הלא כתיב ולא תגורו מפני איש.

שנית, ידעתם מכל הנעשה בעניני עופות ששוחטים יותר מאלף לשעה, ויש גם העתקה מכתב מרב גדול מפורסם הדר בווייליאמסבורג (ע"ל מכתב...) שכתב בפירוש להתאחדות הרבנים שאסור לשחוט יותר משש מאות עופות לשעה, וגם יש לכם עדים כשרים שמצאו בוויינלאנד פלאמבעס לאלפים ולרכבות מונחים הפקר, ולמה אין אתם מפרסמים מעשים תעתועים האלה!?

מדוע לא תגידו ברחובות ובשווקים איך רבנים מנהיגים מתירים בעד קנאה ושנאה פרטית ובעד כצע כסף ואינם רוצים לעשות סדר בכשרות, ורק רוצים להיות מקובלים על כל הבריות, על כל שדרות העם. שאלתי מכם, האם במה שאתם שותקים ומחפים על המעשים האלה תשמרו על כבודכם או תרבו כבוד שמים, ואיזה מהן עיקר, ולכן הדרך הנכונה בזה להתרות בבעלי המכשירים שיחקנו מעשיהם המקולקלים או לפרסם ברכים מעשיהם.

הנה הדיפיוסו ב'איד' כמה מאמרים אודות הבזיון והגנאי של אלה המכנים את עצמם הרב. נו, השאלה היא, וכי מוכר השמן שנותן איזה אגורות כסף להרב מממונן של ישראל שגזל וחמס כל הימים, ולקח ביוקר את השמן הזה באומרו שמוכר שמן כשר משעת כתישה שלא הי' ולא נברא, ואחד ממכשירי הבשר אומר בפירוש שלפעמים מכרו שמן טריפה, ואמר זה לאיזה מחברי וועד הכשרות. גם המזכיר של התאחדות הרבנים קורא את עצמו הרב בכל פעם, וגם גבאי קורא את עצמו הרב, וכי בשביל שהוא עוסק במסחרים שונים וגם כותב פתקאות הנהו רב?

ולכן תראו לעשות סדר ולמחות על כל הנ"ל, דאי לאו הכי מה לכם להונות את הבריות בהוועד שלכם ותשימו סוף לכל וועד הנ"ל... כה דברי הבוערים כאש שלהבת י-ה.

מכתב יח

מכתב מהאדמו"ר מקאסאן שליט"א

(י"ל בשנת תשכ"ג בערך)

שיטת רבינו הקדוש שליט"א [ז"ל], מזייפים כשם התאחדות הרבנים. אנשי בליעל ובראשם הרב שהוציא פסק דין נגד לוחמי מלחמת ה', וגרמו ממש להחרים את הרב מוואוידיסלאוו שליט"א [ז"ל] שהי' מוכרח לקבל נזיפה שלא יאבד פ־נסתו מהתאחדות הרבנים, ושידחו מחוץ לחומת ישיבת סאטמאָ - את בניהם של יראי ה' באמת. אבל אותם התלמידים שהולכים לברי בווייליאמסבורג, כאשר העידו ע"ז הפאליצי, נשארו בהישיבו. וכן הבעלי מאַפיא נשארו בהקהילה.

והתירוץ ע"ז, שהכסף יענה את הכל וזהב מטהר ... ר"ל. וזה עשרים שנה שהרב ... נוסע בהמדינה לקבץ כסף עבור ישיבת ... שלא הי' ולא נברא, ומרגלא בפומה דאינשי בכל מקום בואו, הנה בעל הישיבת "מיר" בא אצלינו.

ועתה מקרוב נוסע לכל המדינות עבור הכולל "שלו" ומבזה כזה את בניו שגם בלאו הכי אינם בגדר של תלמידי חכמים. לא עליו יש לנו תרעומות, אלא על עם ה' אשר יראת ה' נוגעת בלבכם, שיו יחו להיות רב המכשיר למהדרין מן המהדרין את הגנב הזה.

ואודות הקולות שהנהיג בהשגחה שלו, שלא היו עד עכשיו, נבוא בפרטות במכתב אחר בע"ה, וכעת לא באנו אלא לגלות טפח מה שהעיו פנים חצופות עם הפסק דין שלו לבזות תלמידי חכמים שמוסרים נפשם למען כבוד שמו ית', ורק הוא הרואה דרך לפווע בכבוד התורה עד כדי כך שיש כאלה שהולכים בדרכו לבזות את וני הרבנים בפרהסי ר"ל. לכו נא ונשובה ולא יהי עוד פרץ ברחובות נו אכי"ר.

הכותב בלב נשבר ונדכא

מכתב יט

קול קורא שיצא ע"י אחוזת השובי"ם שנדפס
בירחון תורני "המאור" ובירחון "אוצרות
ירושלים" וב"דאָס אידישע ליכט"

(י"ל בשנת תשל"ז)

קריאה נמרצה להתעוררות דחופה להסיר
המכשולות הרבים והנוראים בשחיטה
ובניקור בכל רחבי אַמעריקא

כל ענין השחיטה באַמעריקא היא ענין של כפי"י. הרב המכשיר
והשו"ב כפויים מבעלי בתי המטבחים האומרים להם תמיד נרפים
אתם נרפים. בעלי בתי השחיטה והקצבים כפויים הם מפחד תמיד,
שלא יעלה להם הליטרא בשר בפרוטה אחת יותר ויפסידו ממון.
מטרת כתיבתנו היא הצעתנו לייקר את שער הבשר במחיר
מספיק להרכות מספר השובי"ם ולהמעיט שעות העבודה, ורק בזה
תלוי כל כשרות הבשר.

נתעוררו מהמאמרים הנדפסים בהמאור מזמן לזמן על דבר
המכשולות בשחיטה באיזהו מקומן של זבחים, ובקונטרס האחרון
בסיאַטל, ויצא רק על איזה פרט, אבל לא יצא על רוב רובו של הכלל,
לא על רוב רובו של כלל הרבנים המכשירים, השובי"ם והקצבים,
ובעיקר בעלי בתי המטבחים שהם הם בעלי בתים לא רק על הבהמות
והעופות והבשר שלהם, אבל הם הבעלי בתים גם על הרבנים
המכשירים ועל השובי"ם ועל כל עניני השחיטה והניקור, ועל פיהם
יצאו ועל פיהם יבואו רוב רובם של הרבנים המכשירים והשובי"ם,
לעשות מלאכתם, מלאכת ההכשר ומלאכת השחיטה, ללא כל נפ"מ
אם הרב לובש כובע ירוק או כובע של משי, בין אם הוא רק רב על
ההכשרה, בין אם הוא רב בביהמ"ד גדול עם מאות מתפללים.

אנחנו כותבי המאמר הזה (שמותינו ידועים להרב הגאון העורך שליט"א, ובאזהרה לו שבאם יפרסם אותם אז בודאי ישליכו אותנו ממשרותינו ואנחנו בעלי מלאכה עניים דטפלי תליי בן), שוחטים ובודקים באמעריקא, זה רבות בשנים.

יש מאתנו שמגולחים למשעי ובלבוש מאדערני אבל בולי זקן ופיאה, ויש מאתנו חסידים ואנשי מעשה, כולנו בראש וראשונה יראי ה' מרבים, כנפסק בש"ע, ובעת שהחלטנו ללמוד מלאכת השו"ב ידענו שאנו הולכים לעסוק בעבודת הקודש בכל כוונת המצווה ובכל הרתת והפחד, להאכיל לבנ"י שחיטה כשירה וטהורה, אבל מיו אחרי זמן ראינו שנעשינו לסתם מכונות, מאשינען בלע"ז, העושים את מלאכתם לפי הדרכת הקצבים, ללא כל הרגש וללא כל רצון וכוונה לעשות כחפצנו, והננו סתם פועלים שפלים משועבדים בגוף ובשמה לבעל הבהמות, שהוא הוא הרודה בגופנו ובנפשנו, ומי שרק נוזה מן הדרך שלו כמלא נימא, אז מיד יאמר לו, איני רוצה בבולנים ובעצלים המפסידים את ממוני.

נחמתנו היתה בתחילה שהן יש רב מכשיר על גבינו והכל נעשה בהסכמתו ובהדרכתו, אבל גם התקוה הזו נשארה מעל ונוכחנו לזיעת, שהרב המכשיר הוא ג"כ נכנע ומשועבד לבעל השור, ואינו מוהיב עוז בנפשו לעשות דבר שלא כרצונו. החילוק הוא שהשו"ב הוא פועל עני העובד קשה בזיעת אפו עבודת הפרך ממש, ואם בעל השור ישלחנו ריקם ויצטרך לחפש פרנסתו אצל אחר, הרי גם שם הי' מוכרח לעבוד אותה העבודה ובאותה המדה, אבל הרבנים המכשירים, ברוב המקרים, השתעבדו לבעל השור מרצונם הטוב, משום ממון שאינו נחוץ לו, שהרי יש להם הכנסה טובה מעסיקים צדדיים ומהמתפללים ומהחסידים שלהם, ובפרט בעלי המכשירים המתעשרים והולכים ממסחר או מבתי מושב זקנים.

אנחנו הכותבים נתנו אל נפשו שאע"פ שהננו רק פועלים משועבדים, אעפ"כ הלא הננו ג"כ הגרמא בנוק המלך הקב"ה. גמונו עכ"פ לצאת בשער בת רבים עם מכאובי ויסורי נפשנו, לעורר את וול

החרדים על דבר ד', על המכשולות העצומים אשר הרבה מבני ישראל נכשלים בהם במאכלות אסורות ומסופקות ע"י השחיטה וההכשרים. אולי יתעוררו רבים לתקן המצב והי' זה שכרנו.

במקום הזה עלינו להודות בתודה כפולה להרב הגאון העורך שליט"א שנעתר לבקשתינו לפרסם המאמר הזה ששום עתון ושום קובץ ואף הכשרים שבהם, לא ניאותו להדפיס, וטעמם אתם, ואין לחייבם, כי מי זה יכול לצאת במלחמה עם כל העולם.

מעבר מזה בטוחים אנחנו שלא רק השו"ב"ים המשועבדים, אלא גם הרבנים המכשירים, לבם דאבה מני עוני, ובדכדוכי נפשם כולם מסכימים לתקן המכשולות הגסים, אלא שהדחיפה צריכה לבוא מבחוץ, מיראי השם שרוצים בכשרות אמיתית, בלי כל חכמות ופשרות, ואם תבוא התעוררות כזו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, אז בודאי גם בעלי השחיטה יתנו אל נפשם בקלקולים רק למען הכסף יענה את הכל, וסוכ"ס בעלי בתי השחיטה והקצבים הנם העושים חיל ועשירות מכל ביוזעם הכשרות הזו, ולא השו"ב"ים, ולא הרבנים המכשירים.

בכל יום ויום הקלקלה מרובה מחברתה, כי בתחלה היו צועקים שלא טוב הדרך, כאשר נבאר החששים האמתיים אשר כל שו"ב יודע רק שירא לדבר, ועכשיו הודע הדבר ששוחטים במהירות מאד ומי שאינו רוצה לשחוט כ"כ, מפני שהוא דחיל חטא, צועקין עליו, שוטה, בטלן, ובנקל יכול לאבד פרנסתו אם לא יציית, כי הכוח מונח ביד הבעלי בתים, והרבנים אם כבר רוצים לתקן, אינם יכולים לעשות כלום, להציל העשוק מיד עושקו, ודוחים אותו ממקומו ונשאר בלי פרנסה.

וכל זה מפני החפזון הנורא בשחיטה, שהכל מוכרחים לעשות רצון הבעה"ב, ונכשלים ומכשילים. ואמרו לנו כמה מהשו"ב"ים אשר אינם רוצים לפרסם את שמותם, כי יראים הם לאבד את פרנסתם, כי שום רב מכשיר אינו יכול לראות את המכשולים הגדולים, נבילות וטרופות ממש, שנחערב בתוך השחיטה, רק השוחט בעצמו יודע.

השו"ב במהירותו הגדולה לשחוט הרכה, הרכה פעמים אינו מבחין בין חי למת, וכמה וכמה מכשולים אשר א"א לפורטו, באים מחמת שגעון המהירות. כמה מהשוחטים אשר עובדים שעוון הרכה בלי הפסק, אבריהם כבדים עליהם שכמעט אינם יכולים לזוז באצבעותיהם, ואיך יש להם הרגשה אחר שחיטה כזו.

אנחנו שואלים את כל ירא ד', למה אם קונים אתרוג כהדרים אחר המובחר שבמובחרים, אפי' אם אין די כסף, אלו מהדוים על מצת מצוה שיהיו החטים טחונות ברחיים של יד, וכן בכל מצוה ומצוה, כאשר יאות לחסידים ואנשי מעשה, ורק כמה שאוכלי בכל יום ויום, כזה מתנהגים כמו הקל שבקלים, ולמה אין אנו מרנישים בחוצות על העוול הזה?

אף אם יאמרו קצת מהעוסקים במלאכת הקודש שהם יולים לשחוט באופן כזה, ויהי' כשר, הנה ראשית יש בין השוחטים אשר אין יכולים לשחוט במהירות, ובכ"ז שוחטים רק שלא לאבד פרסתם ואלו בודאי מכשילים את הרבים.

שנית, אין אנו רוצים שחיטה של שעת הדחק, רק שזויטה מהודרת. העצה לזה היא רק שהרכנים הגאונים שליט"א שאינם מטפלים בהכשרים, יגזרו גזירה חמורה שאין לשום שו"ב לשחוט יותר מחמש מאות, ואם ימצא מי ששחט יותר מסכום זה, אז אין עונשין אלא א"כ מזהירין, ובפעם השני' יש להעביר אותו משחיט זו.

הרכה מהשוחטים המשוחדים מחמת שהם מקבלים המנות מהבעה"ב, מרמים את הקהל ואומרים שזה טוב, ובנקל יכולים לשחוט ולא עייפים. אין להאמין לשובי"ם אלו, כי ברור שבאם רז שי ארגוני הרבנים יקראו לכל שו"ב ביחידות, וישאלו אותו לחוות דעתו הכל כאשר לכל, ויבטיחו לו שלא יספרו כלום מכל מה שסיפר, כי כל שו"ב מפחד מחברו שילשין עליו אצל הבעה"ב, אז בודאי יאמר: כל מה שיש בלבו מן האמת האמיתית.

והן כל שו"ב יודע בלבו צרת נפשו אשר לא יאומן כי יסופר,
 וכמו שאמרנו בראשית דברינו, הוא עובד כמאשין, בלי הרגשה ובלי
 דעת, וההרגל נעשה טבע בפחדו הגדול לאיבוד פרנסתו.

לדעתנו על כל החרדים לדבר ד', ובראשם הרבנים הגאונים
 שליט"א שהנם רבנים באמת מנהיגי ורועי העדה על מבועי התורה
 והקדושה ללא פחד ונגיעה כל שהיא, והיינו אלו הרבנים שאין להם
 שום מגע ומשא עם הכשרים והשגחות, עליהם לטכס עצה והחלטה
 במכשולות ותיקונים.

יש חקנה שיקחו עוד כמה שוחטים ואז יכול להיות כשר באמת
 למהדרין, וזה יכול להיות רק אם השחיטה תהי' תחת הנהלת כל
 קהילה, ולא יהי' להקצבים שום שייכות לבעלות השחיטה,
 והשובי"ם והמשגיחים יקבלו פרנסה מהקהילה ולא מהבעה"ב, אשר
 השובי"ם אינם מרהיבים לומר להם שאינם בכוח לשחוט כל כך,
 שהי' מורא הקצבים עליהם וכו', אבל אם יהי' תחת הקהילה, אז אין
 ספק שכל יהודי יהי' מוכן לשלם אפילו 5 סענט יותר לפונט, שהי'
 כשר בתכלית.

למרות האריכות שהארכנו, באמת עוד קצרנו כי יש הרבה לדבר
 על זה וברצ"ה נכתוב על זה ובפרט על שחיטת גסות, ויהיו נא לרצון
 דברינו לעשות הפעולה הנחוצה לתיקון המכשול ולהרבות הקדושה
 בבתי אהב"י.

אחוזת שובי"ם

שלבם נוקפם

ורוצים בתיקון

מכתב כ

מכתב שנשלח ע"י אחד השובי"ם ונרפס בירחון התורני "המאור" ובירחון "אוצרות ירושלים" וב"דאָס אידישע ליכט"

ב"ה. יום ב' לסדר והבדלתם בין הבהמה הטהורה נו' ולא
תשקצו את נפשותיכם בבהמה ובעוף - (וע"ש ברש"י), תשל"ג לפ"ק.
מעין הברכות מהשוכן בערכות יחולו על ראש האי גבוא רבא
ויקרא וכו' הרב מוה"ר מאיר אמסעל שליט"א.

אך זה קבלתי את המאור של חדש ניסן תשל"ג, וראיתי הקריאה
הנמרצה ע"ד שחיטת עופות, ואף כי מכותלי הקול קורא ניכר ונראה
שאמנם כותבו ירד לעומק הדבר בין בהנוגע לענין השחיטה בין
בהנוגע בענין צד המסחרי, אבל לדעתי הניחו מקום ולא פרטו כמה
פרטים מקוריים, ועל זה הנני לעורר על איזה מהם.

ראשית מה שנוגע להבעלי בתים לכל יגיע להם נזק במזחזחם
שעל כן יעלו המחיר לכל ליטרא עם עוד שני פענים, הצדק אתם
שאלו השני פענים ישלמו בעד עוד שעות עבודה ופועלים יו ידיים
שיצטרכו להם מחמת שהות זמן השחיטה ע"י שחיטה איטית.

אמנם הנוגע לכשרות השחיטה תמהני, האם ישנם רק אלו
הדברים שמפרטים, הלא חשש דרסה הגרמה ועיקור ישנם כפש"טם,
ומשמעם לא מפני חששות צדדיות כמו הזדקקות העופות וכדומה,
כפי ששמעתי כמעט כל השחיטות הם רק ע"י הובאה, (שאינן לעשות
לכתחילה אפילו בסכין גדול כל צרכו. אינו רוצה לירד לעומקה של
הלכה ולציין המקורות כי אך למותר היא, כי הלא לשוחטים יודעי
הלכות הדברים נאמרים, וזיל קרי בי רב הוא). אמת, חשש אחד וזינו
שכיח אצלם, והוא חשש שהי' (אם אין שם נוצות) כפי מה דת
המלאכה, ואוי ואבוי.

קול השוחטים

גם שמעתי משור"ב אחד שהערל העובד אצל העופות שמלאכתו היא לחתוך הראש של העופות אחר השחיטה או מריטה, התנצל במסיח לפי תומו שידיו כואבות עד למאוד מחתיכת הראשים כל היום מצד כי כמה וכמה פעמים צריך לחתוך ראש שלא נגע בו סכין השחיטה כלל לא, שעבר על השלשלת (ליין בלע"ז) בלי ראות עיני השוחט, ואז חתיכתו כבידה לו יותר נכי יודע שהסימנים רכים ואינם מתוחים ואינם נחתכים בניקל כמו העצם].

ומענין ה"כשר מאכ"ן אלו אלפי העופות ביום אחד, מזה אינם מדברים אפילו ברמו.

ועל כולם מוכרח אני לומר שאלו אחוזת שובי"ם כותבי הקריאה, לדאבונינו גם עליהם נוכל לומר כיון דדש דש, כי מהיכן בא להם לברר שחמש מאות עופות לשעה היא שחיטה מעולה, ומה יעשה השוחט אם ייעף ויכביר ויכאב ידו פעם בפעם אף בפחות מזה, הלא זה הלוי בהרגשת השוחט כל אחד לעצמו הן בכל גופו הן בידיו וכי אין יום אחד דומה לחבירו וכדומה, והעיקר שהשוחט יהי בעל הבית על עצמו, ולא המכונה או הבעל בית, ועוד יותר רעה, בעלות הפועל על השוחט, ושכהשוחט מרגיש שצריך לבדוק סכיניו יהי ביכלתו לעשות, וכן אם מרגיש שאבריו כבדים, או שידיו כבדות יוכל להפסיק שחיטתו על זמן מה, בין אם הוא אחר מאה עופות או שלוש מאות כי זה אינו תלוי במספר (מכוון) העופות. וכן כשמרגיש עייפות או חולשה שיוכל לנוח כמה שרוצה, וכן כשיש לו חום וראשו כבד.

ידוע לכבודו כי הייתי שוחט עופות וזה חמש עשרה שנים שהנחתי את האומנות הלזו, ואז היתה השחיטה בין 250 ל-300 לשעה, איזה מהן הושיטו ליד השוחט ואיזה מן הפועל אחז והשוחט שחט באחיזת הראש בלבד, ואעפ"כ כבר אז צווחו השוחטים שהמלאכה כבידה ומהירה, וזה הי' אחד מעיקרי הטעמים שהנחתי אומנות זאת, ובי"ה יש לי עדים נאמנים שהייתי מן המומחים הן בעניני הסכין הן בעניני השחיטה, ועכשיו כבר הם מרוצים ורצויים בחמש מאות לשעה.

הנני מזבח משפחה שזקיני ואבי ודודיי כולם היו שוחטים מובהקים וידועים, וכיניהם שהי' להם שחיטה גדולה ורבה ושוחטים הרבה כיום אחד, אבל העיקר שהם היו הבעלי בתים על עצמם ועל העופות, ואם באמצע השחיטה הרגישו נחיצות לנוח מעט או לסעד לבם עם מעט חמין לא השגיתו על דבר וסגרו הדלתות וישבו ונחו ואין פוצה פה ומצפצף.

יותר מכאיב שבאם אחד מן השוחטים שיש לו איזה יראון שמים בלבו ומתרעם על מהירות השחיטה, אז ישנם שוחטים אחרים לועגים עליו ואומרים לו נרפה ובטלן אתה, וכל השוחטים מעבר לים בימי קדם היו בטלנים ולא היו מומחים וכדומה וכדומה, עד שנוביאים בושח בלבות השוחטים שבושים שיאמרו עליהם שאינם מומחים ולא יתרעמו.

יתן ד' בלב מי שיש בידו כח לעשות שיקיצו משנתם ויועוררו לדברי אחוזת שובי"ם הכותבים בדם נפשם, ויזעקו בקרית חוצות ויתקנו להסיר את המכשלה הזאת (וגם האחרים) לקיים מש"נ והבדלתם בין הבהמה הטהורה וכו' קדושים תהיו.

דברי ידידו הכותב מלב מכאיב ודוי.

הק'... הירא באמת לפרסם שמו ודייל.

הערת המערכת: הנה בנידון זה קבלנו מכתבים מארבע נופות אַמעריקא ומחוצה לה, שנראה אמנם שעניני השחיטה מקווקלים ברוב הקהילות, ללא הבדל בין נוסח אשכנז, ספרד, מתנודים, חסידים, וסדנא דארעא התמזגה לחטיבה אחת, וזה אל זה שואלים האיך וכמה, הגם שבשאר עניני יהדות הנם מובדלים ופרושיז זה מזה, פרסמנו המכתב הזה הקולע ביותר אל השערה.

מכתב כא

י"ל בשנת תשל"ח ע"י הרה"ג מוה"ר שלום יהודה גראָס,
אבדק"ק האלמין
(נתפרסם בחוצות)

גלאַט כשר און גיור כהלכה עופות

אין די זעלבע צייטונג "אלגעמיינער זשורנאל" אין פרשת פנחס, (יולי 12) שטייט אזוי, אָפּנאַרעריי איז אַ שווערע עבירה, אָבער די שרעקליכסטע פון אַלע אָפּנאַרעריי איז אָפּצונאַרען אַ גר, צו פעלשן און פאַרראַטן אַ מענטש וואָס קומט מיט גוטע כוונות און וויל אָננעמען דעם אידישן גלויבן, און אַנשטאַט דעם גיט אים דער ראַביי אַ האַקוס פאַקוס שפּיל און אַ פאַפּירענעם דאָקומענט, וואָס איז אפילו נישט ווערט לצור על פי צלוחיתו, עכ"ל...

אצינד זאָלן מיר זען וואָס קען זיין ביי (עופות) גלאַט כשר, ווייניגסטענס:
דער שוחט דאַרף: 1. קענען הלכות שחיטה. 2. זיין אַן אומן. 3. זיין אַ
רא שמים מרבים, דאָס איז אַ תנאי מוקדם און דאָס האָט צוויי פשטים.
א. ער דאַרף זיין מער ירא שמים פון אַנדערע.

ב. ער דאַרף זיין אַ ירא שמים פון פריער, איידער ער איז געוואָרן שוחט, אָבער
ווען מיר זענען אַ שוחט איז פריש ראזירט אין די 9 טעג און איז מגדל בלורית, און זיין
בני בית גייט אין די גאָס בגילוי ראש אַ גאַנץ יאָר, יונאת בשוק וראשה פרוע, דאָס
איז וואס מען זעט בפרהסיא, נישט זוכענדיג, און בענעה - ווער ווייס וואָס?
נו, זענען די עופות וואס אַזעלכע שוחטים שחט'ן גלאַט כשר?

אצינד ווי קומט דאָס אַז אין די זעלבע צייטונג וואו מען שרייט געוואָלד, מען טאָר
נישט אָפּנאַרן די מענטשען צו פעלשן און פאַרראַטן אַ מענטש וואָס קומט מיט גוטע
כוונות און וויל אָננעמען דעם אידישן גלויבן זכו, און אין די זעלבע צייטונג וואָס
ערליכע אידן ליינען און גלויבען וואָס מען שרייבט, אין דער צייטונג אַדווערטייזט מען
גלאַט כשר מיט קידוש לבנה אותיות אויף אַ זאָך וואָס איז נישט אַזוי? און די
מענטשען וואָס ווילן קויפן גלאַט כשר ווערן פאַרפירט און פאַרנאַרט.

ביטע קלערט אויף מה בין "גלאַט כשר" ל"ווער איז אַ איד". וואָס איז דער
אונטערשייד צי מען פאַרנאַרט און פאַרפירט מיט ווער איז אַ איד אָדער מיט גלאַט
כשר? איי, עס זענען דאָ אויף דעם פלאַץ אַנדערע שוחטים וואָס זענען נישט אַזוי, נו,
איז דאָך דאָ אַנדערע גרים אויך אין דער זעלבער מדינה?

וע"ז באתי עה"ח

הק' שלום יהודה גראָס

אבדק"ק האלמין

(נא להדביקו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, וכל המחכה את הדברים אין חסא בא על ידו.)